

DISKUTUJTE, POVÍDEJTE, ALE NA PRACHY NÁM NESÁHEJTE

Prahou obchází přízrak participativního rozpočtu – alespoň tak se to může začínat zdát. Již v minulosti se tehdejší primátor Bohuslav Svoboda (ODS) k návrhu na zavedení participativního rozpočtu, vznesenému Alternativou zdola v rámci interpelací občanů na Zastupitelstvu hlavního města Prahy, přihlásil. Rovněž jeho současnému následovníkovi Tomáši Hudečkovi (TOP 09) se v červenci myšlenka participativního rozpočtu „docela líbila“:

<http://www.participativnirozpocet.cz/o%20participativním%20rozpočtu>
Na zasedání ZHMP 7. listopadu však interpelace Václava Exnera (AZ) už pro primátora nebyla příliš vzdálena výstřelu z Aurory:

Václav Exner:

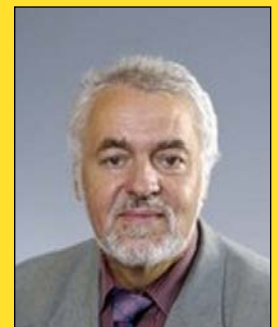
Vážený pane primátore, vážené členky Zastupitelstva, vážení členové Zastupitelstva a vážení všichni přítomní. Moje interpelace je informační. Chci vás jménem občanských iniciativ a dalších občanů informovat o tom, že byla zahájena petice, sběr podpisů na ni, která se týká posílení účasti občanů na přípravě rozpočtu hl. m. Prahy s využitím metody participativního rozpočtu.

Tato metoda, která umožňuje občanům projevit konkrétně svou občanskou iniciativu přímo návrhem, jak by měl být rozpočet zaměřen, je po světě již rozšířena nejméně ve 3000 městech. Myslíme si, že je čas, aby dorazila také do hl. m. Prahy. Občané tady mohou určitou vyčleněnou část rozpočtu z rozhodnutí Zastupitelstva posoudit a rozhodnout sami prostřednictvím postupů, které k tomu slouží, aby byly určité prostředky použity takovým způsobem, co poslancům vyhovuje.

Vážený pane primátore, očekávám, že nebude nějaká vážná vaše reakce na tuto situaci. Přivítal bych jenom, kdybyste vzal na vědomí, že tato petice probíhá, protože není slušné, abychom se na někoho chystali obrátit s poměrně závažnou věcí, a přitom on byl informován jenom nepřímou. Myslím si také, že na základě toho, že předchozí interpelace, která tady byla už v letošním roce od pana Karla Růžičky na předchozího primátora, pan primátor Svoboda se tehdy vyjádřil pozitivně k možnosti, uplatnit v Praze tuto metodu, také vy, kde např. v rámci programu Ladíme Prahu jste se vyjádřil tak, že se podporuje kreativita obyvatel a jejich participace na správě města, především tak, aby vývoj a správa města

Tomáš Hudeček

Václav Exner

• Co je to participativní rozpočet?

Participativní rozpočet (PR) je demokratický nástroj, který umožňuje občanům se přímo zapojit do rozhodování o využití částí financí z rozpočtu své obce či města. Lidé tak mohou určit, co chtějí v místě svého bydliště zlepšit, a co přesně chtějí financovat. Mohou se také přímo zapojit do tvorby a uskutečnění projektů financovaných z obecního či městského rozpočtu.

• Jaké jsou s tím zkušenosti?

Tam, kde využívají participativní rozpočet, došlo k výraznému poklesu korupce, zlepšení služeb, zvýšila se občanská angažovanost a ochota zapojovat se do veřejných záležitostí.

Například v Bratislavě se každý obyvatel / obyvatelka města ročně podílí na rozpočtu sumou přibližně 480 euro z vybraných daní. V tomto městě například dlouhou dobu chátralo opuštěné kino Zora. Díky participativnímu rozpočtu se podařilo budovu zprovoznit a spustit činnost kulturního a komunitního centra, které bude svému okolí znovu prospěšné.

ladila s představami svých obyvatel. Proto snad budete této věci také nakloněn, a potom i celé Zastupitelstvo. Byl bych také rád, kdybyste případně potvrdil, že si vyčleníte 10 – 15 minut na konci ledna, 31., na to, aby petiční výbor vám petici s podpisy potom mohl předat. Tak jak je petice koncipována, vám ji předávám už teď.

Tomáš Hudeček:

Děkuji. Interpelace zazněla, abychom vzali na vědomí. Tzn., na vědomí to vzít můžeme. Připomínám, že za rozpočet je zodpovědný pan první náměstek. Dovolte mi ale, abych se k tomu přece jenom stručně vyjádřil. Ladění Prahy na útvaru rozvoje

města absolutně nesouvisí s tím, že by lidé v Praze tvořili pražský rozpočet. Ladíme město spočívá v dotazování se a aktivní účasti obyvatel na pokud možno veřejné diskusi o tom, jakým směrem by se Praha měla ve veřejném prostoru ubírat a nesouvisí a podle mého názoru ani vůbec nemůže souviset ta problematika s problematikou participativního rozpočtu. Dodám k tomu jednu podstatnou věc. Nedomážu si představit, že by lidé v Praze rozhodovali o rozdělení peněz v rámci veřejných služeb, obzvláště když většina lidí nemá, bohužel, zcela reálnou představu o tom, které veřejné služby vlastně využívají a které veřejné služby využívá jejich soused. Tzn., to, že někdo bude jezdit autem a někdo

vedlejší bude jezdit MHD, bude základ takového rozporu při sestavování rozpočtu mezi těmito dvěma občany, že si to osobně představit nedokážu. Prosím, pokračujte v petici. Můžu za sebe říct, že participativní rozpočet považuji za natolik levicovou věc, že v současném pravicovém Zastupitelstvu hl. m. Prahy nebude mít ale ani trochu podporu. Nicméně bereme na vědomí to, co jste řekl. Děkuji. Jestli chcete zareagovat, pane doktore.

Václav Exner:

Ano, velice rád zareaguji. Pane primátore, budete mít čas na to, abyste svůj názor případně pozměnil na základě informací, s kterými se pravděpodobně seznámíte, a jenom mně dovolte, abych citoval z tiskové zprávy právě k té problematice Ladíme Prahu: „Zájem je podporovat kreativitu obyvatel a jejich participaci na správě města.“ Rozpočet rozhodně je věc, která patří do správy města. Děkuji.

Tomáš Hudeček:

Také děkuji, ale já už podruhé tu větu opakovat nebudu. Myslím, že zazněl podstatný rozdíl mezi rozpočtem hl. m. Prahy a veřejnou diskusí obyvatel. Děkuji mnohokrát, pane doktore.

Zdroj: STENOZÁPIS z 32. zasedání Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 7. 11. 2013. s. 52-53. Dostupné na: http://www.praha.eu/public/26/b2/eb/1626259_401417_zhmp131107.pdf

Participativní rozpočet se za 20 let stal v Jižní Americe, zejména v Brazílii, na úrovni měst běžnou záležitostí. Cestu si razí i Severní Amerikou a Evropou, zatím především západní. Před lety se však již „nakazila“ Bratislava, kde letos PaRoz již běží druhý rok, vážně se něm diskutuje v Ružomberku, Banské Bystrici, Košicích. Vějíř možností, který Jihoameričané a Evropané dosud rozvinuli, se postupně rozvíjí. Někde občanům vyčlení určité procento z rozpočtu na konkrétní akce a služby, někde tato část dosahuje třeba už desítek procent, někde jednotlivých procent (Lisabon), či promile (Bratislava), jinde zase občané rozhodují o celkové struktuře rozpočtu, kolik která kapitola (doprava, školství, zdravotnictví atd.) bude mít s důrazem na to či ono.

Demokratizační vlna je samozřejmou tendencí, historicky přirozenou. Občas poleví, občas zapění, když vynese populisty poté, co občané demokracii nepěstují, nýbrž pouze „konzumují“. Žádné žáby na prameni však nemohou trvale demokratizační vlnu zastavit, ať již budou žabáci sebekrásněji kvákat o nezpůsobilosti řadových občanů o sobě a svých penězích rozhodovat a tvrdit, že přece oni – žabáci – to ze své perspektivy vidí daleko lépe.

Projekt běží, petice běží a OI Alternativa zdola hledá občany, kteří budou – nechť již v rámci metropole, nebo jejích městských částí – kontaktovat zastupitele, informovat občany a společně připravovat obě strany na další, vyšší stupeň spoluúčasti občanů na řízení města a městských částí. Abychom k podnětům občanů zastupitelům, interpelacím, k účasti na grantových řízeních a ke komunitnímu plánování přidali další formu, a to zcela nové kvality. Variantu, kdy již nejde o účast občanů na tom, co vymyslí politici a úředníci, ale o to, aby politici a úředníci naplnili to, co vymyslí občané. Přitom ovšem nezapomeňme, že mezi občany jsou i lobbisté, kariéristé, populisté, že přimět politiky, aby z rozpočtu vyčlenili procento k rozhodnutím občanům, bude jen procentem z práce, aby tyto peníze byly užity smysluplně, aby se nestaly jen vlakem v dalším tunelu do veřejných prostředků.

Karel Růžička

Petice „Posílení účasti občanů na přípravě rozpočtu Hlavního města Prahy s využitím metody participativního rozpočtu“:

http://www.petice24.com/za_zavedeni_participativniho_rozpotu_v_praze

Rozhodujte o rozpočtu vašeho města

- ▶ Demokracie
- ▶ Transparentnost
- ▶ Svoboda
- ▶ Odpovědnost
- ▶ Bezkorupční prostředí

Seznamte se s participativním rozpočtem, požadujte a případně organizujte jeho zavedení v místě, kde žijete!

www.participativnirozpocet.cz

KOSTARICKÉ ŠTĚSTÍ PODPORUJÍ STÁTNÍ BANKY

Internetová stránka OI Alternativa zdola nabízí čtenářům článek „Kostarické banky ve veřejném vlastnictví: pozoruhodný a málo známý model“, který ze zdroje <http://truth-out.org/news/item/19973-public-banking-in-costa-rica-a-remarkable-little-known-model>, jehož autorem je Scott Bidstrup, pro AZ přeložila Dana Krausová. Autor v něm však popisuje nejen původ a význam státních bank pro Kostariku a její obyvatele, ale přibližuje i ekonomický a sociální vývoj Kostariky od konce 40. let s budováním silného sociálního zázemí pro občany a ekonomického a sociálního rozkvětu země, který skončil, když země v 80. letech přijala neoliberalní makroekonomické koncepty a propadla se kvůli privatizaci, průniku nadnárodních firem, zavírání firem apod. mezi ostatní rozvojové státy.

Autor zdůrazňuje, že v zemi vlastní bankovní licenci 29 subjektů, ale 80 % vkladů mají lidé uloženo ve čtveřici státních, neboť v zemi za poslední desítky let byly vytunelovány desítky bank a úvěrových institucí. Jak uvádí, Kostarika do 80. let byla v Latinské Americe nejbohatší zemí v přepočtu na jednoho obyvatele. Po r. 1949 se zde totiž vytvořila silná střední třída, vznikla díky dvoucifernému ekonomickému růstu, který Kostarika po desítky let vykazovala, a ekonomicko-sociálnímu plánu vítěze občanské války José Figuerese. Ten stál na financování veřejného sektoru ze zisků státních podniků a soukromého sektoru státními bankami. Země měla nejnižší daně v regionu, 30 % národního důchodu bylo užito ve zdravotnictví a školství, zaměstnání bylo zaručeno každému, kdo měl zájem. Tuzemský průmysl a zemědělství uspokojovaly téměř všechny potřeby, po dvou pokusech o převrat byla rozpuštěna armáda, což uvolnilo další prostředky pro infrastrukturu a sociální oblast. Vzestup zarazila až měnová krize v r. 1982, kdy se po zásahu Federálního rezervního systému USA znásobily úroky ze zahraničních dolarových půjček (pocházely z dob, kdy v 70. letech klesly ceny kávy a stouply ceny ropy, tehdy placené pouze v dolarech). Zemi pak dorazily MMF a Světová banka s požadavky na privatizaci firem, konec garantování zaměstnání, otevření zahraničního obchodu atd. Uchování státních bank alespoň však zmírnilo dopady současné hospodářské krize, neboť tuzemské firmy neztratily možnost úvěrování. Země tak nadále v regionu nejvíce láká zahraniční investice.

Autor doporučuje všem rozvojovým zemím, aby investovaly do zdravotnictví, vzdělávání a infrastruktury a aby přitom využily státních podniků, jejich zisků a jejich pomoci místním soukromým firmám. Prioritou státních firem totiž nejsou zisky bankéřů, nýbrž rozvoj vlastní země, zdůrazňuje Bildrup poukazující na kostarickou inspiraci, přičemž za první krok doporučuje zřízení bank ve veřejném vlastnictví. Připomíná v té souvislosti nový index šťastné planety, sestavený dle počtu šťastných lidí a environmentální efektivity - v něm Kostarika zvítězila.

(kru)

KALENDÁŘ

► Akce Společenství Práce a Solidarity: „Pohled levice na výsledky voleb.“ Kdy: čtvrtek, 5. prosince, 17:00 – 19:00. Kde: náměstí Winstona Churchilla 1800/2, Praha 3.

► Seminář „Jak proměnit sen ve skutečnost: nepodmíněný základní příjem a politici“ se bude konat v pondělí 9. prosince 2013, od 18:00 hod. v Galerii Divus (Bubenská 1, Praha 7, nad stanicí metra Vltavská, budova bývalých Dopravních podniků).

► „Rozpočty, finance, investice územních samospráv.“ Kdy: čtvrtek, 12. prosince, 09:00 – 15:00. Kde: ulice Bělohorská 262, Na Marjánce, Praha.

DOPORUČUJEME...

ZUZANA UHDE - JAK SE PROSAZUJE NEPODMÍNĚNÝ ZÁKLADNÍ PŘÍJEM
<http://www.youtube.com/watch?v=4Q3mTDNcSAI>

Téměř 22minutový záznam vystoupení Zuzany Uhde na Pražské škole alternativ. Autorka seznamuje jak s myšlenkou, která se zrodila v akademických kruzích, tak s dosavadní historií mezinárodního i českého snažení. Zdůrazňuje, že bohatství jedince dnes již není jen produktem

jednotlivce, nýbrž výsledkem jeho působení v rámci celé společnosti. Upozornila, že společenské povědomí o nepodmíněném základním příjmu je v západní Evropě výrazně vyšší, než v ČR. Vyzdvihla nynější aktivity AZ, ProAlt, osvojení si myšlenky otevřít diskusi mezi členy ČSSD, KSČM, Pirátské strany, SDS a SZ. Vzpomenula občanskou dávku na Aljašce, již částečně realizovaný ústavní program v Brazílii,

pilotní projekt v Namíbii, kyperské plány a chystané referendum ve Švýcarsku. Zkušenosti ukázaly nejen sociálně-ekonomický efekt, ale např. i zlepšení docházky dětí do školy, snížení domácího násilí, zvýšení účasti občanů na řízení společnosti atd. Uhde připomněla, že chudobou nejsou postiženy jen rozvojové státy, ale v poměrně chudobě žije i mnoho obyvatel vyspělých zemí (celkem na světě 1,2 mld. lidí přežívá s denním příjmem pod 1,25 USD; 24 % jak Evropanů (120 mil.), tak občanů USA je chudobou ohroženo; v ČR je ohroženo chudobou 15 % dětí). Upozornila na nové formy sociálního vyloučení, které vyplývají z globalizace, eroze sociálního státu, změn zaměstnanecké práce, šíření pracující chudoby a městských chudinských ghett). Odsoudila také stávající systém sociálních dávek a jeho ponižující procedury jako nedůstojné a neefektivní, neboť systém není dnem, ale sítím, kterým dále lidé propadají dále do chudoby obklopené bohatstvím. V té souvislosti odlišila důstojnou, smysluplnou, seberealizační práci, s níž se člověk kreativně zapojuje do společnosti, od práce jako zaměstnání.

BOHUMÍR MOLNÁR - JAK SE PROSAZUJE NEPODMÍNĚNÝ ZÁKLADNÍ PŘÍJEM
<http://www.youtube.com/watch?v=1F2BL2xlyPE>

Rovněž videozáznam z PŠA, kde právník AZ v průběhu devíti minut přibližuje unijní institut evropská občanská iniciativa. Rozebírá podmínky (sedm států, milion podpisů, téma v kompetenci EP atd.)

TOMÁŠ TOŽIČKA - DANĚ V RUKOU OBČANŮ

<http://denikreferendum.cz/clanek/16491-dane-v-rukou-obcanu>

Autor v obsáhlém článku popisuje ideu a způsob sestavování participativního rozpočtu, přičemž uvádí příklady a poznatky z různých zemí: brazilské město Porto Alegre, brazilský stát Rio Grande do Sul, Grottammare v Itálii, britský Salford a Bradford, Möncheweiler a další města a městské části (berlínský Lichtenberg) v SRN, Córdoba ve Španělsku, 49. okrsek v Chicagu... Analytický text doplňuje několik schémat o vztazích a posloupnostech tvorby PaRoz.

(kru)

OCHUDIT, PONÍŽIT

Mnoho faktů, názorů a námětů přinesla konference „Chudoba v ČR“, která proběhla počátkem listopadu v Senátu. Z vystoupení sociologů, ekonomů, občanských aktivistů a politiků vyplynulo, že chudobu nelze pojmát jen jako majetkový, příjmový či spotřební nedostatek, ale také jako významný pokles důstojnosti a ztrátu účasti na veřejném rozhodování. Počet obyvatel v relativní chudobě v ČR je nízký (9,6 % má příjem nižší, než je střední příjem) a ČR tak patří k nejlepším v EU, ale za posledních vlád ODS vzrostl. Podíl sociálních výdajů činí v ČR sice jen 20 % HDP, což jsou 2/3 průměru EU, ale český sociální systém je naštěstí velmi efektivní. Přesto ale zajišťuje jen hmotnou situaci lidí, zatímco potřebné bylo rozvinout komplexní systém, který se bude zabývat kromě zaměstnanosti i bytovou, zdravotní, rodinnou, důchodovou politikou a dalšími rovinami problému. Ekonomka Ilona Švihlíková (AZ) probírala makroekonomické souvislosti. Poukázala na souvislost růstu chudoby s rozevřením nůžek mezi růstem produktivity a mezd, resp. mezi mzdami a kapitálem, k němuž došlo v 1. pol. 70. let v USA a pak i v Evropě. Konstatovala rovněž, že mytický americký self mademan je iluze – pravděpodobnost, že Američan zůstane uvězněn ve své sociální třídě je 42 %, zatímco v Dánsku s jeho sociálním státem je pouze čtvrtinová. Tomáš Tožička (AZ) popsal daňovou devastaci regionů, odmítl představy, že chudoba motivuje k aktivitě, poněvadž naopak přináší rezignaci a lhostejnost, a vyzdvihl smysl obcí, participaci občanů na veřejném a firemním dění a snahy o dosahování blaha, nikoli zisku. Ilja Hradecký (OI Naděje) prezentoval čerstvá čísla o bezdomocích (20 tis. zjevných a osm tis. skrytých) a varoval, že chudobou je ohroženo 20 tis. dětí v dětských domovech a 580 tis. v neúplných rodinách. Víceero řečníků se věnovalo otázce bydlení bezdomovců – všichni odmítli záměr Ministerstva pro místní rozvoj, které vidí spásu v ubytovnách, a zdůrazňovali potřebu mnohaskupinového systému, předcházení vyhazovů z bytů apod. Zvláštní příspěvky (Jaroslav Müller, Martin Šimíček) byly zaměřeny na mezigenerační přenos chudoby (do značné míry kvůli systému školství) či na rezidenční segregaci. Podrobněji viz též:

<http://www.halonoviny.cz/articles/view/11337609>
(kru)

VEŘEJNÉ PROJEDNÁNÍ JAKO ALIBI...

...rozebírá ve svém článku v časopisu A2 (<http://www.zelenazivotu.cz/index.php/pravo-a-zivotni-prostredi/675-alibi-veejneho-projednani>) socioložka Kateřina Vojtíšková (AZ). Motivací jí bylo více než 16hodinové projednávání záměru skupiny Penta přebudovat více méně firemní letiště ve Vodochodech v jedno z největších osobních letišť v ČR (s kapacitou 3,5 mil. cestujících by představovalo asi 30 % Ruzyně). Všimá si bariéry, která často vzniká mezi občany (občas i různě ponižovanými) a pořadatelem projednávání – zástupci firem, úředníky, experty, přičemž někdy se představitelé státních orgánů ochrany zdraví a životního prostředí ani nedostaví. Poukazuje na opakování podobného přístupu (viz JETE, větrné elektrárny PPF, J and T na Moldavě), na roli vrchní ředitelky MŽP a místní a krajské političky ODS Jaroslavy Honové (Prunéřov II., silnice E55, automobilka Hyundai Nošovice, pneumatikárna Nokian Tyres v Lešné, přepraha Nové Heřminovy), na přehlížení petic a protestů desítek tisíc obyvatel a odporu místních zastupitelů. Autorka rozkrývá i osobní podnikatelské vazby různých kontroverzních případů (mj. pozemky pro ruzyňské letiště), na nichž soukromý kapitál vydělal miliardy korun, a nabádá občany, aby bránili svá práva a zájmy.

(kru)

HLEDÁNÍ REVOLUCE GLOBALIZACE DEMOKRACII NEPOSÍLILA

Tři desítky přednášek během tří dnů analyzujících současnou krizi kapitalismu a hledajících cesty dalšího vývoje zaznělo na mezinárodní konferenci „Sociální změny: revoluce a transformace“, která se uskutečnila 4. až 6. listopadu na Sociologickém ústavu AV v Praze a která v druhé polovině měsíce pokračovala na Univerzitě Konstantína Filosa v Nitře.

Nejvíce pozornosti přilákal sociolog Jan Keller, a to rozbořením tzv. nových sociálních hnutí, která od konce 60. let působila – neúspěšně – v Evropě. Porovnal ji s konzervativci a neoliberaly a našel několik společných významných výstupů. Porovnal i dobově podmíněné pohledy K. Marxe a A. de Tocquevilla na občanskou společnost, aby zaujal postoj uprostřed nich, varující před ztrátou hodnot. Marxova teorie krizí byla úvodem pro přednášku Petra Kužela, jenž odlišil krize z nadvýroby (řešitelné keynesiánskými nástroji) a strukturální (jimi již neřešitelné). Oleg Suše popsal krach tržního systému při řešení ekologických problémů a odsoudil hédonistické drancování přírody a lidí kapitálem. Moci veřejné, resp. utajené, a jejich zvládání se věnovali Josef Lysý a Lukáš Kantor, globalizaci a imperialismu Peter Dinuš, atd. Viz též podrobněji: <http://www.halonoviny.cz/articles/view/11936832>
(kru)

Levice hledá svá paradigmaty pro období globalizace. Ta demokracii neposílila, což se projevuje krizí všech tradičních, ideově založených politických stran, v nichž se v ČR navíc nahromadily osobní mocenské zájmy a korupční kauzy, levice navíc nečinila kvalitní analýzu volebního trhu, takže v podzimních poslaneckých volbách úspěšně nastoupily nové strany, avšak zatím hodnotově nezakotvené, tj. „na jedno použití“. Levicový lék na uchování sociálního státu - zvýšení daní - odrazuje investory, takže

ekonomika neposkytne zdroje na sociální oblast, stejně tak ale státem zabezpečený sociální standard nezajistí pravice s poklesem daní. Určité rezervy – v řádu desítek, možná stovek miliard korun – jsou v eliminaci korupce. Tak by se dala shrnout kostra přednášky politologa Vladimíra Proroka 21. listopadu na půdě Spojenectví práce a solidarity v Praze.

Připomněl možnosti výkladu na základě teorie chaosu a nelineár-

ních systémů, ekonomickou krizi označil jako katalyzátor vývoje, kdy již padají tradice. Popsal sestup ČSSD, která za Vladimíra Špidly a Bohuslava Sobotky ztratila, resp. ztrácí podporu „modrých límečků“ a „bílým“ nemá co nabídnout. Levice se musí snažit přenastavit systém, podtrhl Prorok s tím, že kapitál už tolik lidí nepotřebuje a sociální stát pro mocenské elity ztratil (zejména po pádu východního bloku) smysl.
(kru)

PERIPETIE RŮSTU A SKROMNOSTI

Zvládne lidstvo přemrštěný, vysávající, devastující ekonomický růst „po dobrém“ nebo „po zlém“? Bude to konflikt, tvrdil na besedě „Růst, růst, růst“, která se odehrála 27. listopadu v pražské Městské knihovně, ekonom ČMKOS Jaroslav Ungerman, jemuž v rámci „dvou břehů“ s určitou nadějí v lidský rozum a dobrovolné uskromnění oponovali Pavel Novák (ProAlt) a ekolog Jiří Guth. Ungerman zdůraznil, že kapitalismus neobsahuje žádná morální kritéria, jen je veden touhou po zisku. Konstatoval konflikt mezi veřejnými zájmy a soukromou ziskuchtivostí – zatím prohrává veřejnost. Guth a Novák vzpomněli několika příkladů dobrovolné skromnosti (energeticky soběstačná obec Kněžice aj.), poukázali na chybné, neoliberální čerpání zdrojů, takže se pak nedostává na potřebné veřejné akce včetně těch, které by tlumily drancování přírodních a lidských zdrojů.
(kru)

PODZIMNÍ VLAŠTOVKY

Jako vlaštovky či jiné ptactvo mohou nyní působit aktivisté OI Alternativa zdola. Stavějí a krášlí své nové „hnízdo“ v Praze na Smíchově. Záclonu v přízemní kanceláři v rohovém domě na Staropramenné ulici zatím nahradilo tričko AZ, což je také asi jediný vnější znak změn – jejich gró totiž probíhá uvnitř. Práce úklidové se prolínají už s pracemi budovatelskými – sestavováním stolů a regálů, vytvořením kuchyňky, rozmístováním věcí a dokumentů. A k tomu vlastní činnost Azetka, nyní ponejvíce osvěta okolo participativního rozpočtu, šíření petice o diskusi o nepodmíněném základním příjmu, besedy o možnostech komunitní práce na Praze 5 a o sociálních otázkách, kupř. o účasti na prosazování zásad sociálního bydlení, jak je formulovala Platforma pro sociální bydlení. Vedle toho přednášky a besedy, ale také rozhlížení se po grantových zdrojích, aby nedostatek peněz nepřistříhl AZetku křídla. Leccos lze přinést z domova, nebo bylo přeneseno z předchozího sídla v Tomášské, ale na rozsáhlejší vlastní činnost to nestačí. Tak jako tak to ale nevypadá, že by lidské vlaštovky přes zimu odlétly, naopak lze očekávat, že do jara bude nové hnízdo už dobře zabydleno.

(kru)

ČAJ O PÁTÉ NA TÉMA OBČANÉ A ROZPOČET

Listopadový čaj o páté byl věnován přehledu současných možností zasahování občanů do tvorby rozpočtu a možným legislativním překážkám pro zavedení participativního rozpočtu v České republice. Bývalý poslanec RNDr. Václav Exner, CSc. prověřil možnosti zavedení participativního rozpočtu u nás a tvrdí, že pro jeho zavedení není potřeba měnit zákony a stačí souhlas zastupitelstva. Ke spuštění prvního projektu participativního rozpočtu u nás tak nemusí být daleko.

ŽLUTÝ TÝM

Chodíte s Facebookem i spát? Po probuzení se jako první jdete podívat, co přibylo za statusy? Chcete podpořit AZ? Pak se staňte členem našeho Žlutého týmu na Facebooku. Napište nám na naší facebookové stránce nebo na mail: elfx@seznam.cz

PODPOŘTE NÁS...

Máte šanci proměnit sen ve skutečnost tím, že přispějete k dlouhodobému fungování Alternativa Zdola. Můžete nastavit trvalý platební příkaz a posílat každý měsíc 150 Kč, 450 Kč, či jinou částku dle vašeho uvážení a možností. Přispívat můžete na náš transparentní účet u FIO banky:

https://www.fio.cz/scgi-bin/hermes/dz-transparent.cgi?ID_ucet=2500381419

Číslo účtu: 2500381419/2010. Do zprávy pro příjemce napište DAR.

Pokud vaše dary přesáhnou za rok 1000 Kč, můžete si o tuto částku snížit Váš daňový základ. Potvrzení Vám vystavíme na požádání.

KONTAKTY

Web: www.alternativazdola.cz

E-mail: info@alternativazdola.cz

Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola

YouTube: kanál AlternativaZdola